ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 25ης Απριλίου 2002 *

Στην υπόθεση C-396/00,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον G. Valero Jordana και R. Amorosi, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπουμένης από τον U. Leanza, επικουρούμενο από τη M. Fiorilli, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη μεριμνώντας ώστε τα αστικά λύματα του Μιλάνου που απορρίπτονται σε λεκάνες υδροσυλλογής στις περιοχές «Δέλτα του Πάδου» και «Παράκτιες περιοχές της Βορειοδυτικής Αδριατικής», οι οποίες βάσει του νομοθετικού διατάγματος 152, της 11ης Μαΐου

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

1999, για τη θέσπιση διατάξεων σχετικών με την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση και τη μεταφορά στην ιταλική νομοθεσία των οδηγιών 91/271/ΕΟΚ για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων και 91/676/ΕΟΚ για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης (GURI της 29ης Μαΐου 1999, τακτικό συμπλήρωμα), έχουν χαρακτηριστεί ως ευαίσθητες υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40), να υποβληθούν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε επεξεργασία εντονότερη από τη δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία που προβλέπει το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, σε συνδυασμό με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. Macken (εισηγήτρια), πρόεδρο τμήματος, N. Colneric, C. Gulmann, R. Schintgen και Β. Σκουρή, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Δεκεμβρίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 26 Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή για να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη μεριμνώντας ώστε τα αστικά λύματα του Μιλάνου που απορρίπτονται σε λεκάνες υδροσυλλογής στις περιοχές «Δέλτα του Πάδου» και «Παράκτιες περιοχές της Βορειοδυτικής Αδριατικής», οι οποίες έχουν χαρακτηριστεί με το νομοθετικό διάταγμα 152, της 11ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση διατάξεων σχετικών με την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση και τη μεταφορά στην ιταλική νομοθεσία των οδηγιών 91/271/ΕΟΚ για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων και 91/676/ΕΟΚ για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης (GURI της 29ης Μαΐου 1999, τακτικό συμπλήρωμα, στο εξής: διάταγμα), ως ευαίσθητες υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ L 135, σ. 40, στο εξής: οδηγία), να υποβληθούν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε επεξεργασία εντονότερη από τη δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία που προβλέπει το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της εν λόγω οδηγίας, σε συνδυασμό με την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου.

Νομικό πλαίσιο

2 Σύμφωνα με το άρθρο της 1, η οδηγία αφορά τη συλλογή, την επεξεργασία και την απόρριψη αστικών λυμάτων καθώς και την επεξεργασία και την απόρριψη λυμάτων από ορισμένους βιομηχανικούς τομείς και σκοπός της είναι η προστασία του περιβάλλοντος από τις αρνητικές επιπτώσεις της απόρριψης των λυμάτων αυτών.

3 Το άρθρο 2 της οδηγίας ορίζει τα «αστικά λύματα» ως «τα οικιακά λύματα ή το μείγμα οικιακών με βιομηχανικά λύματα ή/και όμβρια ύδατα».

4 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας ορίζει ότι για τα αστικά λύματα των οποίων η απόρριψη πραγματοποιείται σε ύδατα υποδοχής που θεωρούνται «ευαίσθητες [περιοχές]», σύμφωνα με το άρθρο 5, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να υπάρχουν δίκτυα αποχέτευσης το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998 για τους οικισμούς με ισοδύναμο πληθυσμό άνω των 10 000. Το άρθρο 2 της οδηγίας ορίζει τον ισοδύναμο πληθυσμό (στο εξής: ι.π.) ως «το αποικοδομήσιμο οργανικό φορτίο που παρουσιάζει βιομηχανικές ανάγκες σε οξυγόνο πέντε ημερών (DB0 5) ίσες προς 60 g/ημέρα».

5 Η παράγραφος 1, πρώτη περίπτωση, του άρθρου 4 της οδηγίας, το οποίο περιέχει τους γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται στα αστικά λύματα, ορίζει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα να υποβάλλονται, πριν από την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία, ως εξής:

— το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, για όλες τις απορρίψεις λυμάτων από οικισμούς με ι.π. άνω των 15 000.»

6 Το άρθρο 5 της οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Για τους σκοπούς της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1993, τις ευαίσθητες περιοχές σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ.

2. Τα κράτη μέλη μεριμούν ώστε, πριν από την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές, τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα, να υποβάλλονται, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε επεξεργασία αυστηρότερη από εκείνη που περιγράφεται στο άρθρο 4, για όλες τις απορρίψεις από οικισμούς με ι.π. άνω των 10 000.

[...]

4. Εναλλακτικά, οι απαιτήσεις των παραγράφων 2 και 3 για μεμονωμένες εγκαταστάσεις δεν χρειάζεται να εφαρμόζονται σε ευαίσθητες περιοχές, όταν μπορεί να αποδειχθεί ότι το ελάχιστο ποσοστό μείωσης του συνολικού φορτίου από όλους τους σταθμούς επεξεργασίας λυμάτων στην περιοχή αυτή είναι τουλάχιστον 75 % για τον ολικό φώσφορο και τουλάχιστον 75 % για το ολικό άζωτο.

5. Οι απορρίψεις από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων που βρίσκονται στις οικείες λεκάνες υδροσυλλογής ευαίσθητων περιοχών και συμβάλλουν στη ρύπανση των περιοχών αυτών, υπόκεινται στις παραγράφους 2, 3 και 4.

[...]»

7 Το άρθρο 18, παράγραφος 2, στοιχεία β' και δ', του διατάγματος ορίζουν ως ευαίσθητες περιοχές, μεταξύ άλλων, το «Δέλτα του Πάδου» και τις «Παράκτιες περιοχές της Βορειοδυτικής Αδριατικής που ξεκινούν από την εκβολή του Αδίγη στο Πέζαρο καθώς και τους παραποτάμους τους σε απόσταση 10 km από την ακτή».

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

8 Με έγγραφο της 18ης Νοεμβρίου 1997, η Επιτροπή ζήτησε από την Ιταλική Κυβέρνηση να της παράσχει πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με την πρόοδο της συλλογής και της επεξεργασίας των αστικών λυμάτων του οικισμού του Μιλάνου.

9 Στις 29 Ιανουαρίου 1998, η Ιταλική Κυβέρνηση απάντησε ότι είχε σχεδιαστεί η κατασκευή τριών σταθμών επεξεργασίας προοριζομένων να καλύψουν το 95 % των απορρίψεων. Στην απάντησή της επισύναψε σημείωμα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και μια τεχνική έκθεση σχετική με την πρόοδο της συλλογής και της επεξεργασίας των αστικών λυμάτων του οικισμού του Μιλάνου.

10 Από την απάντηση αυτή η Επιτροπή συνήγαγε ότι ο οικισμός του Μιλάνου δεν διέθετε σταθμό επεξεργασίας των αστικών λυμάτων, με αποτέλεσμα τα λύματα που προέρχονταν από 2 700 000 περίπου κατοίκους να απορρίπτονται, χωρίς προηγούμενη επεξεργασία, στο ποτάμιο σύμπλεγμα του Lambro-Olona, παραποτάμου του Πάδου, ο οποίος εκβάλλει σε μια πολύ μολυσμένη περιοχή της Αδριατικής, όπου υπάρχει ευτροφισμός.

11 Με έγγραφο της 30ής Απριλίου 1999, η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν είχε λάβει κανένα συγκεκριμένο μέτρο, όχλησε το εν λόγω κράτος μέλος, ζητώντας του να της υποβάλει τις παρατηρήσεις του σχετικά με ενδεχόμενη παράβαση των υποχρεώσεων που υπέχει από την οδηγία. Επισήμανε ότι το γεγονός ότι τα αστικά λύματα του Μιλάνου, τα οποία απορρίπτονται σε λεκάνη υδροσυλλογής που έπρεπε να έχει χαρακτηριστεί, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998, ως ευαίσθητη υπό την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της οδηγίας, δεν υποβλήθηκαν σε επεξεργασία εντονότερη από τη δευτερεύουσα επεξεργασία που προβλέπει το άρθρο 4 της οδηγίας, συνιστούσε παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας.

12 Με έγγραφα της 9ης Ιουλίου και της 27ης Οκτωβρίου 1999, οι ιταλικές αρχές αμφισβήτησαν τον ισχυρισμό αυτό, υποστηρίζοντας, μεταξύ άλλων, ότι δεν όφειλαν να υποβάλλουν τις απορρίψεις των εν λόγω λυμάτων σε εντονότερη επεξεργασία, καθότι αυτά δεν απορρίπτονται, τουλάχιστον απ' ευθείας, σε ευαίσθητη σύμφωνα με το διάταγμα περιοχή.

13 Η Επιτροπή, θεωρώντας ότι η απάντηση αυτή δεν ήταν ικανοποιητική, εξέδωσε στις 21 Ιανουαρίου 2000 αιτιολογημένη γνώμη με την οποία καλούσε την Ιταλική Δημοκρατία να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την εν λόγω γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της.

14 Στην από 6 Απριλίου 2000 απάντησή της, η Ιταλική Δημοκρατία ενέμεινε στη θέση της, δηλώνοντας ότι είχε ζητήσει την κήρυξη καταστάσεως έκτακτης ανάγκης, ώστε να τηρηθεί απλουστευμένη διαδικασία για την ταχεία κατασκευή τριών σταθμών επεξεργασίας λυμάτων που είχαν προβλεφθεί για την πόλη του Μιλάνου.

15 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Επί της ουσίας

16 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας και να την καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα.

17 Έχοντας προβλέψει τα επιχειρήματα της Ιταλικής Κυβερνήσεως, η Επιτροπή θεωρεί ότι είναι αντίθετο προς το κανονιστικό περιεχόμενο της οδηγίας να αποκλειστεί κάθε επεξεργασία των αστικών λυμάτων που προέρχονται από μια πόλη όπως το Μιλάνο, για τον λόγο και μόνον ότι δεν απορρίπτονται απ' ευθείας σε ευαίσθητη περιοχή.

18 Συγκεκριμένα, σύμφωνα με την Επιτροπή, από το άρθρο 5, παράγραφοι 2 και 5, της οδηγίας, προκύπτει σαφώς ότι τα αστικά λύματα που προέρχονται από οικισμούς με ι.π. άνω των 10 000 και απορρίπτονται σε ευαίσθητες περιοχές έπρεπε να υποβάλλονται, το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε εντονότερη επεξεργασία από την προβλεπόμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας.

19 Από το άρθρο 5 της οδηγίας προκύπτει ότι, αν οι λεκάνες υδροσυλλογής που απορρίπτονται σε ευαίσθητες περιοχές συλλέγουν αστικά λύματα προερχόμενα από οικισμούς με ι.π άνω των 10 000 και, ως εκ τούτου, συμβάλλουν στη ρύπανση των περιοχών αυτών, πρέπει να είναι εξοπλισμένες με σταθμούς όμοιους με τους σταθμούς επεξεργασίας λυμάτων που απορρίπτονται απ' ευθείας στις ευαίσθητες περιοχές.

20 Ως εκ τούτου, σύμφωνα με την Επιτροπή, τα αστικά λύματα που προέρχονται από οικισμούς με ι.π άνω των 10 000 και απορρίπτονται σε ευαίσθητες περιοχές, τόσο απ' ευθείας όσο και μέσω λεκανών υδροσυλλογής, έπρεπε, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1998, να υποβληθούν σε εντονότερη επεξεργασία.

21 Η Ιταλική Κυβέρνηση ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την παρούσα προσφυγή και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

22 Μολονότι η εν λόγω κυβέρνηση δηλώνει ότι αναλαμβάνει την ευθύνη του επείγοντος και της σοβαρότητας της καταστάσεως, λαμβάνοντας όλα τα δυνατά μέτρα για να επιταχυνθεί η κατασκευή των σταθμών επεξεργασίας των αστικών λυμάτων του Μιλάνου, ισχυρίζεται πάντως ότι το έδαφος που καταλαμβάνει η πόλη αυτή δεν αποτελεί τμήμα ευαίσθητης περιοχής ούτε λεκάνης υδροσυλλογής ευαίσθητης περιοχής.

23 Συγκεκριμένα, τονίζει ότι το διάταγμα δεν όρισε το σύνολο της ιταλικής επικράτειας ως ευαίσθητη περιοχή. Επειδή, όμως, η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τον βάσει του διατάγματος καθορισμό των ευαίσθητων περιοχών, πρέπει αυτός να θεωρηθεί ως κατάλληλο κριτήριο για να εξεταστεί αν εκπληρώθηκαν οι απορρέουσες από το άρθρο 5 της οδηγίας υποχρεώσεις.

24 Σύμφωνα με την Ιταλική Κυβέρνηση, το έδαφος που καταλαμβάνει η πόλη του Μιλάνου δεν ανήκει σε καμία από τις ευαίσθητες περιοχές που προβλέπει το διάταγμα ή που καθορίζει η περιφέρεια της Λομβαρδίας.

25 Συναφώς, υποστηρίζει ότι το γεγονός ότι όλα τα αστικά λύματα του Μιλάνου απορρίπτονται στο ποτάμιο σύμπλεγμα του Lambro-Olona, παραποτάμου του Πάδου, ο οποίος εκβάλλει σε μια πολύ μολυσμένη περιοχή της Αδριατικής όπου υπάρχει ευτροφισμός, δεν ασκεί επιρροή ως προς την παράβαση που της προσάπτεται.

26 Συγκεκριμένα, αναφέρει ότι ο Πάδος δεν έχει χαρακτηριστεί ως ευαίσθητη περιοχή σε όλο του το μήκος, αλλά μόνον όσον αφορά το δέλτα του, το οποίο απέχει τριακόσια χιλιόμετρα από το Μιλάνο. Επιπλέον, η περιφέρεια της Λομβαρδίας δεν έχει χαρακτηρίσει κανένα τμήμα του Πάδου ως ευαίσθητη περιοχή.

27 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

28 Από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας προκύπτει ότι το σύνολο των αστικών λυμάτων που προέρχονται από οικισμούς που έχουν, όπως το Μιλάνο, ι.π. άνω των 10 000 και απορρίπτονται σε ευαίσθητη περιοχή έπρεπε να υποβάλλονται, το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε επεξεργασία εντονότερη από την προβλεπόμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας.

29 Σε αντίθεση προς τους ισχυρισμούς της Ιταλικής Κυβερνήσεως, για την εφαρμογή της ως άνω διατάξεως είναι αδιάφορο το αν τα λύματα αυτά απορρίπτονται απ' ευθείας ή όχι σε ευαίσθητη περιοχή.

30 Συγκεκριμένα, το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας, το οποίο αφορά τις απορρίψεις των αστικών λυμάτων σε ύδατα υποδοχής που θεωρούνται ευαίσθητες περιοχές, και το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας, σύμφωνα με το οποίο τα αστικά λύματα που διοχετεύονται σε αποχετευτικά δίκτυα πρέπει να υποβάλλονται σε εντονότερη επεξεργασία πριν από την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές, δεν προβλέπουν καμία διάκριση ανάλογα με το αν τα λύματα απορρίπτονται στις ευαίσθητες περιοχές απ' ευθείας ή όχι.

31 Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή ενισχύεται από τον σκοπό της οδηγίας που, σύμφωνα με το άρθρο της 1, είναι η προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και από το άρθρο 174, παράγραφος 2, ΕΚ, το οποίο ορίζει ότι η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα του περιβάλλοντος αποβλέπει σε υψηλό επίπεδο προστασίας.

32 Ο σκοπός αυτός δεν θα εξυπηρετούνταν αν υποβάλλονταν σε επεξεργασία εντονότερη από την προβλεπόμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας μόνον τα αστικά λύματα που απορρίπτονται απ' ευθείας σε ευαίσθητη περιοχή.

33 Όσον αφορά το επιχείρημα της Ιταλικής Κυβερνήσεως ότι, εφόσον η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τον βάσει του διατάγματος καθορισμό των ευαίσθητων περιοχών, αυτός πρέπει να θεωρηθεί ως κατάλληλο κριτήριο για να εξεταστεί αν εκπληρώθηκαν οι απορρέουσες από το άρθρο 5 της οδηγίας υποχρεώσεις, αρκεί να διαπιστωθεί ότι η αιτίαση της Επιτροπής δεν αφορά τον καθορισμό των ευαίσθητων περιοχών από τις ιταλικές αρχές, αλλά την εφαρμογή των προβλεπομένων στην οδηγία μέτρων σχετικά με την απόρριψη των αστικών λυμάτων στις ευαίσθητες περιοχές, όπως τις όρισαν οι ιταλικές αρχές.

34 Εν προκειμένω, τα αστικά λύματα του Μιλάνου, τα οποία δεν υποβλήθηκαν σε επεξεργασία εντονότερη από την προβλεπόμενη στο άρθρο 4 της οδηγίας — πράγμα το οποίο δεν αμφισβητεί η Ιταλική Κυβέρνηση —, απορρίπτονται, μέσω της λεκάνης του Πάδου, στις ευαίσθητες περιοχές «Δέλτα του Πάδου» και «Παράκτιες περιοχές της Βορειοδυτικής Αδριατικής».

35 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφυγή της Επιτροπής πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

36 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, δεδομένου ότι η Ιταλική Δημοκρατία δεν μερίμνησε ώστε τα αστικά λύματα του Μιλάνου που απορρίπτονται σε λεκάνες υδροσυλλογής στις περιοχές «Δέλτα του Πάδου» και «Παράκτιες περιοχές της Βορειοδυτικής Αδριατικής», οι οποίες βάσει του διατάγματος έχουν χαρακτηριστεί ως ευαίσθητες υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας, να υποβληθούν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε επεξεργασία εντονότερη από τη δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία που προβλέπει το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

37 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα η Ιταλική Δημοκρατία και αυτή ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Ιταλική Δημοκρατία, μη μεριμνώντας ώστε τα αστικά λύματα του Μιλάνου που απορρίπτονται σε λεκάνες υδροσυλλογής στις περιοχές «Δέλτα του Πάδου» και «Παράκτιες περιοχές της Βορειοδυτικής Αδριατικής», οι οποίες βάσει του νομοθετικού διατάγματος 152, της 11ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση**

διατάξεων σχετικών με την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση και τη μεταφορά στην ιταλική νομοθεσία των οδηγιών 91/271/ΕΟΚ για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων και 91/676/ΕΟΚ για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προέλευσης, έχουν χαρακτηριστεί ως ευαίσθητες υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, να υποβληθούν, πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1998, σε επεξεργασία εντονότερη από τη δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία που προβλέπει το άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Macken Colneric Gulmann

Schintgen Σκουρής

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Απριλίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Η Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. Macken